

ta derbješcho po jogo myšli něto skoro nastasch. Won hušoji togdla požobizu wošym wojzow, kotrež šchytne šarěša, jano jadnog barana wostawi žyweg, kotregož k šwojim tšchim wojzam pschipuščczi. Schytno měšo won našoli a potom jo spowěša do hugna, aby še hušuschyžo. Něto hyschczi mějascho tšchoje zynišch, až by był na šymu šastarany. Nejperweј dejascho šeno měšch ša šwoj škot, k drugemu dřewo k topeńu a k tšcheschemu kulki, až by měl nězo k měšoju pschikušowasch. Ako š tym šchytnym běšcho gotowy, zakašcho bžes bojasni na marsněne, pscheto jomu niz něbrachowascho. Ale šyma da na še zakašch a něchascho pschisšch, wědro běšcho pschezej jadnaš rědne a štawně šchopke, kaž lěšche. Město šymy paš chopi še deščcžowišch a to taš kšchusche a štajně, aby byžo zeke něbjo do lutneje wody pschewroschone. Robinson něwěžescho, zo dejaš še dla togo myšlišch. Žužo dwa tyžeńa lějascho še we jadnom taš jederně, až won še wen gnušch űamožascho; do piwnize, do kuchně a do grožki, to běšcho jogo zeke pschechojžeńe. Och kaš dlujšo jomu taki žeń trajascho; to něbješcho wjazora dozakašch; taš šam šejžesch a niz žekasch něměšch, to běšcho žakošna wostuda. Wyžascho jano knigšy měl, abo tintu a pašeru, kaš rady by won šwojo namašane škoto ša to daš!

We takem wostudnem zašu derbješcho še Robinson na žěšo myšlišch, pscheto won űamožascho dlej prošny hutrasch. Taš pschize jomu do myšli, až kšchěš wot gliny gjarnze gotowasch. W nejwěšchem deščcžu žescho po glinu, šednu še potom we šwojej jame a